

[Fiskeriministeren]

hvilket skønnes uhensigtsmæssigt i en situation, hvor kvoterne for de traditionelle spise-fisk, særlig torsk, har været så knappe, at konsumfiskeindustriens behov for råvarer ikke har kunnet tilgodeses i fuldt omfang.

Støtten til industriens forarbejdning og afsætning af hvillingprodukter indebærer, at konsumfiskeindustriens beskæftigelse med denne produktion vil kunne forøges, men samtidig vil fiskernes udbytte ved dette fiskeri kunne forøges som følge af den forventede stigning af fangsterne af hvilling til konsumformål, der indebærer højere priser end fangster til fiskemelsproduktion.

Udgifterne til tilskudsordningen på i alt 15 mill. kr. afholdes inden for den ramme på 52 mill. kr., der blev afsat til tilskud til konsumfiskeindustrien i beskæftigelsesplanen, der blev fastlagt ved augustforliget i 1977.

Danmarks Fiskeindustri- og Eksporforening, som repræsenterer den gruppe virksomheder, der vil kunne udnytte ordningen, har lagt meget vægt på, at hvillingen, som en af de få alternative fiskearter i konsumfiskeproduktionen, søges udnyttet i højere grad, end det hidtil har været tilfældet i den danske fiskeindustri.

Hérmed anbefaler jeg forslaget til lov om tilskud til forarbejdning og afsætning af hvilling til konsumformål til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 18).

Baggrunden for nærværende lovforslag om en ny indenlandsk lånebemyndigelse på 45 mia kr. er behovet for fortsat at kunne neutralisere likviditetsvirkningen af underskuddet på statens budget i indeværende og næste finansår. Det foreliggende forslag og den resterende bemyndigelse ved udgangen af oktober fra tidligere bemyndigelseslove vil gøre det muligt at optage nye indenlandske lån på i alt 51,9 mia kr. til pålydende værdi. Når der endvidere tages hensyn til adgangen til gensalg af indløste statsgældsbeviser samt kurstab ved salg af statspapirer, vil likviditetsneutraliseringen af statens bruttolåntagning andrage ca. 52 mia kr. I bemærkninger-

ne til lovforslaget er nærmere redegjort herfor.

Ifølge de seneste skøn for udviklingen i statens bruttokasseunderskud i den resterende del af 1979 samt 1980 må vi regne med et samlet underskud for denne periode på ca. 45 mia kr., hvoraf godt halvdelen udgøres af tilbagebetaling af tidligere optagne lån. Et kasseunderskud af denne størrelsesorden ville uden indgreb betyde en væsentlig likviditetsudvidelse, der både i sig selv og via det samtidig følgende rentefald ville medføre uønskede virkninger af både realøkonomisk og finansiel art.

Regeringen lægger stor vægt på, at salget af statspapirer medvirker til at fastholde den stramme pengepolitik med henblik på at sikre et væsentligt bidrag til finansieringen af det løbende betalingsbalanceunderskud og refinansieringen af den efterhånden betydelige private gæld i udlandet gennem privat kapitalimport. Dertil kræves, at det indenlandske renteniveau ligger højere end det udenlandske.

Ved lov nr. 112 af 9. februar 1979 gennemførtes en indenlandsk lånebemyndigelse på 25 mia kr., hvilket under hensyntagen til den eksisterende restbemyndigelse på daværende tidspunkt skønnedes tilstrækkeligt til at neutralisere likviditetsvirkningen af statens bruttokasseunderskud i 1979. Udviklingen har dog på visse punkter formet sig lidt anderledes, end man i februar kunne forudse.

Salget af statsobligationer og statsgældsbeviser i årets første fire måneder var en del større, end man havde forventet på baggrund af bruttokasseunderskuddets størrelse. Dette skyldtes udviklingen i andre likviditetspåvirkende faktorer end statsfinanserne, først og fremmest den private kapitalimport, der i denne periode var betydelig. Dette betød en indenlandsk likviditetsforøgelse, der bl. a. gav sig udtryk i et forøget salg af statspapirer. Indtil salgsforbudet d. 6. februar 1979 var der endvidere et stort salg af statspapirer direkte til udlandet.

Til gengæld har salget af statspapirer i efterårsmånederne været mindre, end størrelsen af bruttokasseunderskuddet i denne periode kunne tilsige. Dette må ses på baggrund af den valutariske usikkerhed i perioden omkring diskontoforhøjelsen og valutakursjusteringen.